

[Oluf Pedersen.]

der staar ikke, som den højtærede Landbrugsminister aabenbart mener, at man kan gennemføre unødvendige og skadelige Love ved Hjælp af et Provisorium.

Jeg blev forundret over den Tale, som blev holdt her af den ærede Ordfører for Partiet Venstre. Nu har jeg i den senere Tid hørt saa mange Røster, som har talt om, at Venstre skulde til at føre liberal Politik, og jeg har været ude i en Valgkamp, hvor en Venstremand, som er blevet Medlem af dette høje Ting, erklærede, at han var liberal, men jeg kender dog saa meget til Liberalismen, at jeg ved, at det at gennemføre en Statsordning til Varefordyrelse intet har ned Liberalisme at gøre, men er det stik modsatte. Jeg beklager Venstres Holdning. Det vilde jo være en Fordel, om saa mange gode Kræfter som muligt kunde forene sig om en liberal Politik, for i det Øjeblik man forenede sig om en liberal Politik, som har Bund i Virkeligheden, og som sikrer, at Fællesskabet faar de Indtægter, som Fællesskabet kan tilkomme, og hvorved det gøres muligt at afskaffe Told og anden Varefordyrelse, i det Øjeblik vilde man med Styrke kunne bekæmpe den Politik, som man fra anden Side har ført. Vi maa jo affinde os med, at alle de, der har lovet Bod og Bedring og faaet Tilslutning hos Vælgerne, svigter, naar de kommer herind igen, men vi beklager, at man ikke kan enes om at lade en Lovgivning som den, der her er foreslaaet, falde.

Thomas Pedersen: Da man i sin Tid indledede denne Lovgivning, blev den ikke modtaget med særlig høje Jubelskrig fra Det kommunistiske Parti og for den Sags Skyld heller ikke fra de danske Arbejdere, og naar man nu i Dag kommer og ønsker en Fortsættelse af denne Lovgivning, vil det antagelig heller ikke virke som nogen særlig stor Overraskelse, at jeg siger, at vi har ikke faaet mere Sympati for denne Lovgivning, end vi havde i Forvejen. Formaålet med denne Lovgivning siges ret aabenlyst at være dette, at man ønsker at stimulere, det vil sige forhøje, Kødpriserne og bekæmpe Kvægtuberkulosen, men jeg tror ikke, jeg tager ret meget fejl, naar jeg siger, at det er Forhøjelsen af Kødpriserne, der er det afgørende for dette Forslags Fremsettelse, og at Bekæmpelsen af Kvægtuberkulosen er et Bipunkt. Det ses da ogsaa af den Virkning, som den hidtidige Lov har haft, idet den har forhøjet Noteringen for Kvæg med i alt 35 pCt. i Løbet

af den forholdsvis korte Periode, Loven har virket.

Man siger, at hele denne Lovgivning har været en Støtte for Landbruget, og det er muligt, at der ogsaa er en Del Landbrugere, der har faaet nogen Fornøjelse af den, men jeg tror at kunne sige, at ogsaa Opkøberne har høstet en ret betydelig Fordel af denne Lovgivning. Hvem har saa betalt? for der maa jo være nogle Mennesker, der har betalt den Støtte, som andre har faaet. Det ærede Medlem Hr. Sørensen (Sejlfjord) sagde det heroppe fra i Dag, idet han sagde, at Arbejderne har bragt et stort Offer til Fordel for Landbruget, og det er i hvert Fald rigtigt, at Arbejderne har bragt et stort Offer i den Anledning her.

Det indrømmes ogsaa paa anden Vis, idet Regeringen samtidig fremsætter Forslag om at komme de arbejdsløse, de daarligst stillede i Samfundet til Hjælp, saa de ikke i saa høj Grad mærker den Prisfordyrelse, der her finder Sted. Men det Beløb, der her er fastsat paa 3 Mill. Kr. i alt for 14 Maaneder, er saa ringe, at jeg uden at overdrive tror at kunne sige, at det ikke fylder stort mere hos de arbejdsløse, end man formener, at en meget lille og meget spinkel Skrædder fylder i Helvede. Ude omkring fra Kontrolstederne ved vi, at det nærmest vækker en vis Munterhed, naar man kommer og stikker de arbejdsløse to smaa Sedler ud paa — jeg tror, det er 30 Øre Stykket, Kød-kortene gælder, og et saa ringe Beløb betyder jo heller ikke ret meget, naar man skal hen til Slagteren og købe Kød. Altsaa, nogen virkelig Støtte til de arbejdsløse er de 3 Mill. Kr. ikke.

Under denne Valgkamp førte man fra Regeringspartiernes Side et ret stærkt Angreb frem mod den store Fordyrelse af Levnedsmidler, som har fundet Sted i den sidste Tid. Naturligvis mente man ikke et Hak med det — det er noget helt andet —, det var simpelt hen den argeste Valgdemagogi, der overhovedet kan tænkes; men man opnaaede det, der var Formaålet dermed, at man fik en Del af Arbejderne til at hoppe paa, at Regeringspartierne var de eneste, der virkelig forfægtede Smaafolks Ret, det var dem, der virkede som det store Bolværk mod al Reaktion her i Landet, og det var dem, der ønskede en Nedsættelse af Prisniveauet. Det havde ganske vist ikke nogen som helst Bund i de virkelige Forhold, i det, der var sket i Rigsdagen i den forløbne Rigsdagsperiode, men man opnaaede altsaa alligevel det Formaal, der var tilsigtet. Nu bag efter Valget ser man jo i